

Til 2. c. Efter at Bud under Generaldirektoratet for Skattevæsenet, N. S. Andersen ved et apoplektisk Anfald havde mistet sin Forlighed, har han maattet søge sin Afsted, der er bleven ham tilstaaet fra den 1ste Oktober 1900 at regne. Da det maa anses for stemmende med Billighed, at der tilstaaes den paagældende en aarlig Understøttelse, skal man anbefale, at den ansættes til 600 Kr. Han har gjort Tjeneste i over 34 Aar og har i de sidste 5 Tjenesteaar haft en aarlig Lønning af 1,300 Kr.

Til 2. d. Konstitueret Toldassistent i Bester Vedsted, T. H. A. Bremer er efter Ansøgning paa Grund af Alder bleven affødiget fra sin Stilling fra den 1ste Oktober 1900 at regne. Han er ca. 78 Aar gammel og svag og har tjent i Toldvæsenets Underklasser i over 39 Aar; hans aarlige Lønning har i de sidste 5 Tjenesteaar udgjort 1,000 Kr. Han har af denne Lønning ikke kunnet lægge noget til Side til sin Alderdom, og han vil saaledes være henvist til at leve af den Understøttelse, som det maa findes billigt at tilstaa ham. Efter sædvanlig Beregningsmaade vil denne udgøre 450 Kr.; herefter skal man anbefale, at en Understøttelse af denne Størrelse tilstaaes ham.

Til 2. e. Fhv. Strandkontrolør i Hjerting, Toldassistent P. R. Dyhre, der er over 80 Aar gammel, blev efter Ansøgning affødiget fra sin Tjeneste fra den 1ste November 1900 at regne. Han havde i alt en Tjenestetid under Toldvæsenet af 38—39 Aar og er ved Afstedigelsen bleven benaadet med Dannebrogsmændenes Hæderstegn. Da han ikke havde opnaaet kongelig Udnævnelse og dermed følgende Pensioneret, bør der tilstaaes ham en passende Understøttelse. Denne vil efter de almindelig fulgte Regler kunne ansættes til 850 Kr., idet hans Lønning i Gennemsnit af de 5 sidste Tjenesteaar udgør 1,916 Kr. 67 Ø. Naar der imidlertid paa nærværende Lovforslag kun er opført et Beløb af 450 Kr. som Understøttelse til ham, da beror det paa, at der i Genhold til Toldlønningensloven af 2den Juli 1880 var i Statskassen tilgodekrevet ham til hans Alderdomsforsørgelse et Beløb, der ved hans Afstedigelse udgjorde 2,238 Kr. 16 Ø. For denne Sum vilde der kunne erhverves en Livrente for ham i Statsanstalten for Livsforsikring paa noget over 400 Kr. aarlig; men da det vilde være uden Hensigt at erhverve en saadan Forsikring for en Mand, der er over 80 Aar gammel, har Finansministeriet tilladt, at Summen bliver ubetalt den paagældende kontant, saaledes som det undtagelsesvis kan finde Sted. Imidlertid maa det Livrentebeløb, der kunde have været erhvervet, medtages ved Fastsættelsen af den Understøttelse, der vil være at tillægge den paagældende, og saaledes udkommer det i Teksten opførte Beløb af 450 Kr. aarlig.

Til 2. f. og g. Krigsassesjorerne Olsen og Drejer, der have besørget Skriverarbejde i Finansministeriets Kontor for Statsaktiverne, den første i 23 $\frac{3}{4}$, den sidste i 13 $\frac{1}{4}$ Aar, have begge paa Grund af Alder og Svagelighed maattet søge om at fratræde deres Pladser med Udgangen af Aaret 1900. De have begge til enhver Tid med stor Omhu, Flid og sjælden Tjenstvirighed besørget det dem betroede Arbejde, og det maa derfor findes billigt, at der ved deres Afstedigelse bevilges dem en Understøttelse som et Tillæg til deres bestedne Indtægter. Den førstnævnte har som fhv. Oversergent en aarlig Pension af 569 Kr. 16 Øre, den sidstnævnte som fhv. Stabssergent en aarlig Pension af 840 Kr. Medens Krigsassesjor Olsen er Enkemand, har Krigsassesjor Drejer en svagelig Hustru at forsørge, og begge ville de uden en Understøttelse komme til at savne det nødvendige til et tarveligt Livsophold. De her opførte Understøttelser ere beregnede paa sædvanlig Maade i Forhold til de paagældendes Tjenestetid og Gennemsnittet af, hvad de i Aarene 1896—1900 have oppebaaret for deres Arbejde, henholdsvis 1,238 Kr. og 938 Kr. om Aaret.

Med Hensyn til samtlige de foran omhandlede 7 Understøttelser bemærkes, at de antages at kunne afholdes af den til denne Konto: Finansministeriets Understøttelseskasse, bevilgede aarlige Sum, uden at denne derfor behøver at forhøjes.

Til 3. I det man skal henvise til, hvad der i Finanslovsforslaget for 1901—1902, jfr. Rigsdagstidende for 1900—1901, Tillæg A., Sp. 1659 og 1660, er anført om, at det maa findes billigt, at det Invalidbestyrelsens Kasserer tillagte Honorar kan stige ved